

Kiválók között is a legkiválóbbak

A Debreceni Egyetemet öt jelenlegi és egy korábbi hallgatója képviselte a XXXII. Tokiói Nyári Olimpiai Játékokon. A fiatalok megmutatták, hogy tehetségükkel és az akarat erejével ott lehetnek a világ sportelitjében, és komoly eredmények elérésre képesek.

Kozák Luca

■ BÖGRE ZOLTÁN

A Debreceni Egyetem olimpikon hallgatói közül **Kozák Luca** gátfutó állt először rajt-hoz Tokióban. Luca tavaly fejezte be vegyésztanulmányait az egyetemen, de maradt az iskolapadban; jelenleg a DE pénzügy-számvitel szakán tanul. A tehetséges sportoló a 100 méteres gátfutás elődöntőjében volt érdekelt, s bár nagy reményekkel vágott neki a versenynek, sajnos nem volt szerencsés: a hetedik gátat nem tudta átugrani, az olimpiára azonban még így is pozitívan gondol vissza.

– Tizenkét-tizenhárom éves lehettem, amikor a gátfutást választottam, ez a szám ugyanis sokkal izgalmasabb mint a síkfutás, egyszerre kell gyorsnak, erősnek és ügyesnek lenni. A bezártság az olimpián nem hatott rám negatív módon, mivel nagyon jó volt a hangulat a csapatban. Sajnos a verseny egy szerencsétlen botlással ért véget, amiből azóta sikerült levonnom a következtetéseket. Az olimpia után is nagyon jó időket futottam, így végül rendbe raktam magamat. Készülök a világ bajnokságra és az Eb-re, három év múlva pedig szeretnék részt venni a párizsi olimpián - nyilatkozta Kozák Luca. A tanulás fontos a számára, mert kicsit kizökkenti a felkészülések és az edzések forgatagából, az egyetemi tanulmányok segítenek neki abban, hogy elterelje a gondolatait.

Rivasz-Tóth Norbert

Rivasz-Tóth Norbert gerelyhajító is az első olimpiáján vett részt Tokióban, az ideai játékokat sajátosnak és csöndesnek nevezte, de még így is feledhetetlen élménnyel lett gazdagabb. Hat évesen kezdett sportolni, eleinte kézilabdázott, majd 11 évesen a káncsicság vezette az atlétikai pályára. Amikor kezébe vette a gerelyt, rögtön tudta, hogy megtalálta a számára ideális sportágat.

– Nagyon aggódtam, hogy a koronavírus miatt nem lesz olimpia. Minden nehézséget, ami minket érintett, a bezártságot vagy azt, hogy két héttel az olimpia előtt edzőtáboroztam vagy hogy a szállás és a pálya között is csak felügyelettel közlekedtünk, rendszeresen tesztelték minket és a szobát sem nagyon lehetett elhagyni annak a számlájára írtam, hogy legalább nem marad el az olimpia. Érezhető volt a monumentális jellege, a szurkolók hiánya viszont nagyon rányomta a bélyegét a játékokra. Remélem három év múlva is ott leszek és addigra helyreáll a világ rendje - mondta a fiatal sportoló.

Az eredményével kapcsolatban elárulta, idén komoly vállproblémákkal küzdött, és kíváncsi, mire lett volna képes 2020-ban, egészségesen. Szerinte érdemes több lábon állni, hiszen a versenyzést sem lehet örökké művelni, még ha a gerelyhajítás közel negyvenéves korig is kitolható. Fontosnak tartja, hogy a Debreceni Egyetemen a jogi tanulmányaira alapozva a civil életben is megállja majd a helyét.

Szilágyi Réka

Szilágyi Réka, a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának hallgatója, többszörös eb-, vb- és universiade-résztvevő gerelyhajító is ez volt az első olimpiája, s bár nem volt kifejezetten elégedett a teljesítményével, a selejtezőben elért 25. helyezése miatt nincs oka szégyenkezni.

– A középiskolában kezdtem el űzni a sportágat, előtte tíz éven keresztül úsztam. Ahhoz, hogy úszóként fejlődjek, Budapestre kellett volna költöznöm, így inkább váltottam. Nagyon szerettem az atlétikát, szinte mindent kipróbáltam benne, végül a gerelyhajítás fogott meg. Nagyon sok fiatal lány kezdi el a pályafutását ebben az atlétikai számban, engem az motivált, hogy amikor eldobtam a gerelyt, az minden alkalommal egyre messzebb repült. Mindig túl akartam szárnyalni az előző dobásomat. Egy álmom vált valóra az olimpiai részvétellel, ugyanakkor csalódott voltam az eredményem miatt. Tokió után három héttel újra versenyeztem, akkor már hat méter fölötti értéket dobtam, ami elég lehetett volna az olimpiai döntőhöz - mondta a sportoló.

Jogot tanul, de nem feltétlenül ezen a pályán folytatja, szerinte minden tanulási folyamat kapcsolódik valamilyen szinten a sporthoz, hiszen az is a kitartásról és az eredményességről szól.

Olasz Anna 10 km nyíltvízi úszásban versenyzett az olimpián, ahol nagyon jó eredményt elérve a negyedik helyen ért célba. Mint mondta, óvodás kora óta úszik, édesapja tanácsára általános iskolás korában is maradt a medencében, mondván: amíg nem találja meg a számára ideális sportágat úszáson, hiszen ez minden sport alapja.

– Soha nem gondoltam volna, hogy úszó leszek, ehhez képest 2000 óta igazolt sportoló vagyok és majdnem dobogóra álltam

Olasz Anna

az olimpián. Ha öt évvel ezelőtt valaki azt mondja, hogy még mindig versenyszerűen fogok úszni, akkor nem hittem volna el. Mindig a hosszabb távokon 800-1500 méteren versenyeztem, nem vagyok egy robbanékony típus. Évekkel ezelőtt az ifi Eb-n és az ifi olimpián is indultam, ráadásul a nyílt vízi kontinensviadalon rögtön harmadik lettem. Az eredmények löktek előre a karrieremben - fogalmazott az olimpikon sportoló.

A korlátozásokra maximálisan felkészült, sőt inkább rosszabbra számított. A szurkolók hiánya sem zavarta, mivel úszás közben nem sokat érzékel a közönségből, a vízben a koncentráció és a taktika a legfontosabb – nem lehet elkalandozni, különben kiesik a ritmusból. Úgy véli, az eredmények is megcsépegtetik a tokiói élményeket.

Olasz Anna, a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kar sportközgazdász szakos hallgatója és szeretne később a sportban dolgozni. Nem edzőként, mert nem akar továbbra is hajnalban ébredni minden nap. Inkább a háttér munkával foglalkozna.

Az olimpia utolsó előtti napján a Bodonyi Dóra, Kozák Danuta, Csipes Tamara, Kárász Anna összetételű kajak négyes szerzett aranyérmet 500 méteren, emellett a Debreceni Egyetem Szolnok Campusán tanuló Bodonyi Dóra Kozák Danutával ötszáz méter kajak kettesben bronzérmes lett.

Bodonyi Dóra 2000-ben kezdett kajakozni Szarvason, a kiegyensúlyozott teljesítménye vezette a csúcsra; hamar korosztályos válogatott lett, 2015-ben indult először felnőtt nemzetközi versenyen, az utóbbi négy évben pedig tagja az azóta is veretlen női kajak négyesnek.

– Az olimpiai siker nem volt meglepő, hiszen nagyon jó formában vagyunk, talán még sosem kajakoztam olyan jó időket, mint az elmúlt időszakban. Az edzéseken csak annyi

Bodonyi Dóra

dolgunk volt, hogy minél többet evezünk együtt. A párosban akad csak némi hiányérzetem, nem a bronzérem, hanem inkább a versenyzés miatt. Másképpen csinálnék néhány dolgot- emlékezett vissza a bajnok kajakos.

A tokiói az első olimpiája volt, a korlátozások, a nézőhiány számára nem vett el semmit az élményből. Mint mondja, nem sportmenedzsmenetet tanul, de szívesen dolgozna a sportban a versenyzői élet után is. Szerinte a kis egyesületeknél jelentős változásokra lenne szükség, és ezen a téren lennének ötletei.

Mező Boglárka, a Debreceni Egyetem egykori hallgatója is ott volt Tokióban, a paralimpián küzdött a jó eredményért, végül a női törccsapat tagjaként bronzérmet nyert. Először indult paralimpián, s ahogy Olasz Annát, őt sem érte meglepetésként a visszafogottabb hangulat és a korlátozások.

– Tudtuk mi vár ránk, mentálisan fel voltunk rá készülve. A vívóversenyeken általában barátok, családtagok néznek minket, de más sportolók is eljönnek és olyankor óriási a hangulat. Sajnos ebben most nem lehetett részünk - tette hozzá Boglárka.

A paralimpikon sportoló 2016-ban fejezte be tanulmányait az egyetem kriminálisztikai szakjogász képzésén, szerinte az itt szerzett tudás kiváló alapot adott arra, hogy a szakmában helyezkedhessen el: hat éve

dolgozik jogászként a budapesti rendőr-főkapitányságon. A vívással még egyetemi éve alatt találkozott; tanára Várnay Ernő professzor hívta fel a figyelmét a Békessy Béla Vívócentrum kerekesszékes vívó szakosztályára, ahol Boglárka azonnal beleszeretett a sportág dinamikájába és egy közönség részévé válhatott. Szerinte a vívás olyan, mint a sakk: inkább szellemi küzdelem, mint fizikai harc.

Mező Boglárka

A sport és a tudomány szorosan összefonódik az egyetemen, ami vonzó lehet az élsportolók számára is. Balogh László, a Debreceni Egyetem Sporttudományi Koordinációs Intézetének igazgatója szerint a velük való párbeszéd ez egyetem képzéseit is erősítheti.

– Szakmai diskurzus zajlik a sportszakemberek, sporttudósok, edzők között, ami az egyetem számára komoly tudományos hozzáadott érték lehet. A testkulturális és a sporttudományos képzésekben azt az elvet követjük, hogy nem akarunk az egyetem falain belül maradni, hanem közvetlen módon szolgáljuk a sportot és az élsportot, az utánpótlást, az elitakadémiai rendszert és az egészségsportot. Az olimpikonokkal közös szakmai párbeszédet folytathatunk, aminek eredményeit a képzésekbe is be lehet emelni, így ezek az élsportoló hallgatók nagyon sokat segíthetnek a tapasztalataikkal – fogalmazott az intézetigazgató.

Balogh László elmondta, a sportoló hallgatókat mentor és tutor programmal, valamint sportösztöndíjjal igyekszik támogatni tanulmányaikban az intézmény. Szerinte egy olimpia esetében mindig a sportoló önmagához mért teljesítményét érdemes értékelni, ebből következően mindenki kiemelkedőt nyújtott az olimpián. Mint mondja, azok a fiatalok, akik részt vettek ezen a sportünnepen, a kiválók között is a legkiválóbbak.